

De openbaring van Gods zonen

In Romeinen 8:19 lezen wij dat de schepping reikhalzend uitziend naar de openbaring van de zonen van God. De schepping is aan de ijdelheid onderworpen. Niet vrijwillig, maar door de eigen wil van de mens. Door de zonde van de mens is alle ellende die wij om ons heen zien, over de aarde gekomen, en dood en verderf zijn ingetreden in Gods schepping. Maar de schepping zal vrijgemaakt worden. Aan haar zuchten zal een eind komen. Dat zal door Christus en op grond van Zijn werk op het kruis van Golgotha gebeuren. Maar hier wordt gezegd dat dit gebeurt bij de openbaring van de zonen van God.

Het is door onze schuld dat de schepping onder de vloek gekomen is. Zij zal dus ook op de openbaring van onze heerlijkheid moeten wachten om vrijgemaakt te worden. Dit is een heerlijke gedachte. Hoe wonderbaar zijn Gods plannen! In Eden lukte het de satan om de mens te doen vallen en de schepping aan de ijdelheid te onderwerpen, maar Gods genade triomfeert over alle macht van de vijand. Hij zal de schepping vrijmaken, als Hij de heerlijkheid van verlorene mensen zal openbaren. Zondaars en slaven van satan waren zij, maar nu zijn zij Gods kinderen. Ze zijn geplaatst in de vrijheid van de heerlijkheid – de vrijheid die hoort bij die verheven plaats.

Door de mens kwam de slavernij van de verderfelijke in de schepping; met de openbaring van de heerlijkheid van verlorene mensen, zonen van God en erfgenamen met Christus, komt de vrijmaking binnenkort.

We denken aan Genesis 3. We zien daar de vrouw van de eerste Adam onafhankelijk handelen. Dat was de eerste overtreding, met alle droevige gevolgen die het had. En aan het eind van de Bijbel zien wij de vrouw van de tweede Adam, de bruid, de vrouw van het Lam, de Gemeente, verbonden met Christus. Als zij openbaar wordt, houdt het zuchten van de schepping op. Er is een opmerkelijk verband tussen de zonde en haar gevolgen en de genade en haar vruchten. Maar de genade is steeds 'meer dan overvloedig'.

De openbaring van de zonen van God is de openbaring van de Gemeente van Christus in Zijn dag. Met Christus zal zij de troon van de heerlijkheid innemen. Met Hem zal zij komen om te oordelen, met Hem zal zij heersen en alle dingen erven. Maar voordat dit kan plaatsvinden, wordt de bruiloft van het Lam in de hemel gevierd. Daarover lezen we in Openbaring 19:6-9. Daar staat de bruid in haar bruiloftskleed en zij wordt met de Heer Jezus Christus als de vrouw van het Lam verbonden. Dan wordt Christus als de tweede Mens openbaar. Man en vrouw, één naar Gods gedachten.

Maar als de bruiloft van het Lam plaats moet vinden, dan moet de Gemeente van tevoren in de hemel opgenomen worden. In Openbaring 3:11 verzekert de Heer Jezus de Zijnen ervan dat Hij spoedig komen zal. Hij neemt dan zowel de opgewekte heiligen alsook hen die levend overgebleven zijn tot de komst van de Heer, in een ondeelbaar ogenblik in heerlijkheid op voor het uur van de verzoeking. In Openbaring 4 zien we hen dan als de 'vierentwintig oudsten' zitten op vierentwintig tronen rondom de troon van God. Dan blijft het naamchristendom achter en wordt uit de mond van de Heer gespuwd.

Vreselijke dingen zullen er op aarde gebeuren, maar zij zijn in volkomen veiligheid en rust, en zeggen amen op Gods oordelen. De laatste keer worden zij als oudsten genoemd in Openbaring 19:4. Daarna wordt gesproken over de Gemeente als vrouw en als bruid, maar ook over hen die uitgenodigd zijn voor het bruiloftsmaal. De bruid neemt haar plaats in. Een bruid wordt niet genodigd voor de bruiloft; dat gebeurt wel met de vrienden van de Bruidegom.

De bruid en de vrienden vinden wij ongetwijfeld eerst onder de vierentwintig oudsten, de Gemeente met de gelovigen van de oude bedeling. Johannes de Doper heeft zich een vriend van de Bruidegom genoemd (Joh. 3:29). De vrienden verblijden zich met de Bruidegom over de bruid, zij zijn 'welgelukzalig'. Maar de Gemeente neemt haar totaal unieke plaats in. Zij is met één Man verloofd en zal als een reine maagd aan Christus worden voorgesteld. Hier staat zij in haar bruiloftskleed en is het voorwerp van al de liefde en vreugde van Christus.

Hij stelt haar aan Zichzelf voor, verheerlijkt, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks. Zijn heilig oog ontdekt niets meer in haar wat niet zou overeenkomen met de reinheid van God. Hij is voor haar gestorven, heeft haar vergeving van zonden gebracht, verlossing, eeuwig leven. Zij is gerechtigheid van God in Hem. En Hij heeft voortdurend aan haar gewerkt. Hij, Die Zich voor haar overgaf, heiligde haar, reinigde haar en voleindigde het werk dat Hij Zelf in haar was begonnen.

Nu staat daar voor Hem de heerlijke vrucht van al de arbeid van Zijn liefde, Zijn bruid, heilig, onberispelijk, volkomen beantwoordend aan elke wens van Zijn hart. Hij geeft haar die bijzondere plaats en stelt haar 'voor Zich'. En eeuwig zal Zijn oog zich in haar verblijden. Om de arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien en verzadigd worden. Zij vervult elke begeerte, ja zij is inderdaad in alles de volheid van Hem Die alles in allen vervult (Ef. 1:23).

Dan zal zij Hem gelijk zijn (1 Joh. 3:2). Zij zal met Hem in heerlijkheid openbaar worden (Kol. 3:4). Hij geeft haar Zijn heerlijkheid, die Hij van de Vader ontvangen heeft. De wereld moet erkennen door het zien van deze heerlijkheid, dat Christus, Die door haar verworpen is, door de Vader is gezonden. De wereld zal erkennen dat de Gemeente, die door haar met Christus is veracht, deelt in dezelfde liefde, waarmee de Vader Christus liefgehad heeft. De tegenstanders buigen zich dan aan haar voeten neer en erkennen dat zij de geliefde van de Heer Jezus is.

Maar al is het waar dat door Christus de Gemeente bereid is voor de hemelse heerlijkheid en zij voor Hem zal staan als het resultaat van al het werk van Zijn liefde, in Openbaring 19 lezen wij dat Zijn vrouw zich bereid heeft, en dat het haar gegeven is bekleed te zijn met blinkend, rein, fijn linnen, want het fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen. Zij 'bereidt' zich; aan haar wordt gegeven; zij 'ontvangt'. En wat zij ontvangt, zijn de gerechtigheden van de heiligen. Dat zijn de rechtvaardige daden die door de heiligen op aarde zijn verricht. Christus wil dus Zijn bruid niet alleen voor Zich zien in wat Hij voor en in haar heeft bewerkt, maar ook in alles wat zij hier door de genade voor Hem is geweest. Die gedachte verdient onze bijzondere aandacht!

Nadat de Heer de Zijnen opgenomen heeft, zullen zij voor de rechterstoel van Christus openbaar worden. Daar zullen zij hun weg in het licht van die rechterstoel overzien. Al hun gebreken, afdwalingen en verkeerdheden worden daar door hen gezien, zoals God ze gezien heeft. Maar ook wordt dan in haar volle omvang de genade aanschouwd die hen gedragen heeft, en ondanks alles behouden in de heerlijkheid gebracht heeft. Maar ook alles wat zij door die genade aan goeds verricht hebben, komt in het ware licht. Hun rechtvaardige daden zijn allemaal opgetekend en worden door Christus als kostbaar voor Hem naar voren gebracht. Hij heeft gerechtigheden lief (Ps. 11:7). En het is voor Hem een vreugde om deze in de Zijnen gezien te hebben. Nu ontvangen zij die uit Zijn hand. In deze wereld van ongerechtigheid hebben zij vanwege de gerechtigheid geleden; ze zijn gelasterd, omdat zij niet meeliepen in de losbandigheid.

Hij zal hun tonen hoe kostbaar dit geweest is voor Zijn hart. Ja, al hun werk en de liefde die ze hebben bewezen voor Zijn Naam, zijn niet vergeten. Een beker water die in die Naam is gegeven, heeft eeuwigheidsbetekenis. Ook daaraan herinnert Hij hen. Als zij moeten vragen hoe en wanneer ze dat dan hebben gedaan, zal Hij zeggen: u hebt het aan Mij gedaan. Elk goed werk, zoals bijvoorbeeld door Maria aan Hem werd verricht, wordt daar herdacht. Niets wordt er door Hem vergeten, het geringste is nog kostbaar voor Hem, want Zijn liefde is zo groot!

Ook wordt daar de vrucht van de beproeving van het geloof gezien (1 Petr. 1:6-7). Wie hier geduldig leed voor Hem, ziet daar wat een waarde dit voor de Heer heeft gehad. Ja, tot lof en heerlijkheid en eer is de vrucht van deze beproeving in de openbaring van Jezus Christus.

En wie zou kunnen opnoemen waaruit al de gerechtigheden van de heiligen bestaan? De Heer kan dat alleen. Hij geeft ze aan Zijn bruid. Zij ontvangt ze uit Zijn hand en zij heeft zich gereedgemaakt. Het is voor Zijn hart een grote vreugde haar te bezitten als de bruid die op aarde voor en met Hem leed, zich aan Hem toewijdde en voor Hem het goede verrichtte. Dan is de hele hemel verblijd en juicht, en geeft God de eer.

En dan, als de bruiloft is gevierd, wordt de Gemeente met Christus openbaar. Het reine, blinkende linnen siert de heiligen, als ze met Christus op aarde komen. De wereld zal zien wie zij voor Hem geweest zijn, hoe de daden waarom zij hier zo vaak hebben geleden, naar hun volle waarde door Hem zijn geschat. En dan, in Zijn dag, zal Hij verheerlijkt worden in Zijn heiligen en bewonderd in allen die geloofd hebben (2 Thess. 1:10).

Geve de Heer door Zijn genade, dat wij bij de gedachte aan deze dingen meer gesterkt onze weg gaan, en ook meer met een voornemen van ons hart ons leven aan Hem toewijden.

Voorwaarts, broeders! wát verblijden,
als de bruid daar staat in 't bruiloftskleed!
Moedig dan door strijd en lijden!
Jezus wacht ons. Houden we ons gereed!
En weldra – als Christus, 't eeuwig Leven,
wordt geopenbaard te zijner tijd –
worden allen die Hem zijn gegeven,
met Hem openbaar in heerlijkheid.